

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας της, σὺν Θεῷ δὲ μέλει νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὰς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου. Τὰ σπουδαιότατα τῶν ζητημάτων ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὅτε κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπικρατήσῃ μεγάλη φιλεργία. Καὶ ἐπειδὴ ἡ φιλεργία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰς τακτικὰς ἐργασίας τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν βουλευτῶν ἡ σύνοδος θὰ κηρυχθῇ ἔκτακτος.

Ἀλλὰ τί ἐργασίαι περιέργοι ἦσαν αὐταὶ αἱ τελευταῖαι τῆς Βουλῆς! Τὸ ἐπικρατοῦν δριμύ ψυχὸς εἶχεν, ὡς φαίνεται, καταπραΰνει πολὺ τὴν ἐξαψιν τῶν πνευμάτων καὶ αἱ συζητήσεις διεξήγοντο μετ' ἄκρας ἱλαρότητος καὶ γλυκύτητος. Ἄλλως τε καὶ τὰ θέματα τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων ἦσαν πρόσφορα πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ κυρίως ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἱλαρᾶς καὶ περὶ τῆς ζαχάρως τῶν λουκουμίων.

Μία μόνη ἐξαίρεσις ὑπῆρξεν, ἡ περὶ στρατιώτου τινὸς πάσχοντος ἐξ ἐπιληψίας.

Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ ρήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ὡς ἐπιλήψιμον.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει ν' ἀπελπιζώμεθα, διότι μᾶς ἔλειψεν ἡ Βουλὴ. Ἰδοὺ ὅτι οἱ συμπολίται μας Ἰσραηλῖται ἐζήτησαν τὴν ἀδειαν, ὅπως ἰδρύσωσιν ἐν τῇ πόλει μας Συναγωγὴν, ἥτοι χάρβαν, ἥτις ἐλπίζεται, ὅτι θὰ εἶνε ἑτοιμος πρὸ τῆς ἐπανόδου τῶν πατέρων τοῦ Ἑθνους.

Εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἀνεφάνη μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν καὶ τὸ φάσμα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, διὰ τὸ ὅποιον ἡ σύγχρονος ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀντιπολίτευσις κατέστη πλέον εἰδικότης.

Καὶ γεννᾶται φυσικῶς τῷ λόγῳ μία ἀπορία: Τάχα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συγκροτήσῃ τοιοῦτο Δικαστήριον καὶ ἡ συμπολίτευσις; Ὁχι, κύριοι, δὲν εἶνε δυνατόν, διότι τότε θὰ ἐγερθῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ εἴπῃ διαμαρτυρόμενος: Τὸ Δικαστήριον αὐτὸ εἶνε Εἰδικὸν μας!

Σπουδαιότατη ἡγέρθη συζήτησις περὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ναυτικοῦ μας, ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ ὁ γηραιὸς Λεζέν εἶπε μετὰ παρρησίας τὴν γνώμην του, ὅτι τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι κατὰ θάλασσαν εἰμεθα ἐντελῶς ἀπόλεμοι καὶ ἀστοιχείωτοι. Τὸ τοιοῦτο φαίνεται ἀληθῶς παράδοξον, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κράτους οἱ κατὰ καιροὺς κυβερνῆταιί μας ἐν μόνον ἐφρόντισαν, πῶς νὰ τὰ κάμουν ὅλα θάλασσα.

Καὶ δὲν ἔχομεν μὲν ἀντίρρησιν τινα ὡς πρὸς τὰ σκάφη, ἅτινα εἶνε ἀνάγκη νὰ ναυπηγηθῶσι· φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι

τὸ μᾶλλον κατεπεῖγον εἶνε νὰ ἐπιδιορθωθῇ ὅσον τάχιον τὸ ...σκάφος τῆς πολιτείας, τὸ ὅποιον διαρρέει πανταχόθεν. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια· ἄγιον τὸ ὄνομα μιᾶς πιππας!

Ἡ δὲ

100 ΔΡΑΧΜΑΣ

Ποῖος θέλουν;

Τὰς χαρίζει ἡ «Ἀκρόπολις».

Μὲ τοιοῦτους τίτλους καὶ μὲ ἓνα ἄλλον ἀκόμη, ὅτι ὁ κερδήσας θὰ πληρωθῇ ἀμέσως, ἡ συνάδελφος «Ἀκρόπολις», ἡ πάντοτε νεωτερίζουσα, προεκήρυξε διαγωνισμόν διὰ τὴν α' τοῦ ν. ἔτους, ἐπὶ τῶν ἐξῆς θεμάτων:

1) Ποῖον εἶνε τὸ ἀστειότερον συμβᾶν, ὅπερ σᾶς ἔτυχεν ἕως τῶρα; 2) Πῶς θὰ ἐπερνούσατε τὴν ζωὴν σας, ἂν ἐκερδήκατε ἐν λαχείῳ 200,000 δραχμῶν; 3) Ἄν ἦσθε ἔγγαμος εἰσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἔγγαμον βίον, καὶ διατί; — Ἄν ἦσθε ἄγαμος, εἰσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἄγαμον βίον, καὶ διατί; 4) Ποία ὑπῆρξεν ἡ εὐχαριστοτέρα ἀρχιχρονιά, τὴν ὁποίαν διήλθατε ἕως τῶρα; Καὶ πῶς;

Ἀγνοοῦμεν διατί ἡμεῖς χωρὶς νὰ ἐνεχώμεθα ποσῶς εἰς τὸν εἰρημένον διαγωνισμόν ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω ἀπαντήσεις. Ὑποθέτομεν, ὅτι συνέβη λάθος, ἀλλ' ὅπωςδῆποτε ἡ φίλη συνάδελφος πρέπει νὰ μᾶς στείλῃ τὰς 100 δραχμάς, ὅπως τὰ διαθέσωμεν καταλλήλως.

Κύριε Γαβριηλίδη,

Ἡμέραν τινὰ μὴ ἔχων ἐργασίαν — καὶ τοῦτο δὲν συμβαίνει σπανίως — μετέβην εἰς τὴν Βουλὴν. Ἦτο ἡσυχία, οἱ κύριοι βουλευταὶ προσηγόρευον ἀλλήλους εὐγενέστατα, ὁ κ. Λεβίδης ὠμίλει περὶ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος, ὁ κ. Βαλσαμάκης — δὲν ἐνθυμοῦμαι περὶ τίνος — εἰς ἀπταιστον καθαρεύουσας γλῶσσαν καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης λακωνικώτατα ἀγορεύσας συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁμολογήσατε, ἐὰν εἶνε δυνατόν, νὰ τύχη εἰς ἄνθρωπον ἀστειότερον συμβᾶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Ὁ φίλος σας
Ἀστέιος

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως»,

Μετὰ τὰς ἀηδίας, αἵτινες ἤρχισαν νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὸν ἑλλην. τύπον, ἐὰν εἶχον τὰς 200,000 δρ. θὰ τὰς ἐδίδον ὅλας εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον: νὰ παύσουν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὴν ἐκδοσιν τῶν φύλλων τῶν.

Δέξασθε κτλ.

Ὁλως πρόθυμος
Ἀναγνώστης.

Φίλε κ. Βλάση,

Δυστυχῶς εἰμαι ἔγγαμος καὶ εἰμαι λίαν δυσαρεστημένος ἀπὸ αὐτό. Μὴ ἐρωτᾶς διατί! Τοῦτο μόνον σοῦ λέγω, ὅτι ἡ σύζυγός μου γνωρίζει τρεῖς γλώσσας, ἡ πεν-

θερά μου δύο και η μητηρ της πενθερας μου μίαν. Οὐδέν τέκνον μου εἶνε βωβὸν και ἐγὼ ἀκνύω θαυμάσια.

Ὅπως Ὑμέτερος
Α. Κακόμοιρος.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Διατελῶ ἄγαμος και θα διατελῶ τοιοῦτος ἐφ' ὅσον βλέπω τοὺς ἐγγάμους γείτονάς μου νὰ δέρωνται ἀόκνως πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἠθικοῦ σκοποῦ τοῦ γάμου.

Μὴ ἔχων ἕτερον και ἔχων ἀνάγκην τῶν 25 δραχμῶν

Σὰς ἀσπάζομαι
Μισογύνης.

Κύριε Συντάκτα,

Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς και κατὰ τὸ ἐνεστώτος, ἡ χαρτοπαξία ἤρχισε μαζὶ με τὸν Δεκέμβριον· λοιπὸν ὡς γνήσιος και ἐγὼ ρωμῆος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καθυστερήσω. Τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς βεβαρημένος τὴν κεφαλὴν μετέβην εἰς τὸ δωμάτιόν μου και ἀπεκοιμήθην μέχρι τῆς 2ας Ἰανουαρίου. Φαντασθῆτε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πράγματος τούτου. Ἐγλύτωσα ἀπὸ τοὺς διανομεῖς τῶν ἐφημερίδων, ἀπὸ τοὺς ὁδοκαθαριστάς, ἀπὸ τοὺς ἀνάπτοντας τοὺς δημοτικούς φανούς, ἀπὸ τοὺς ὑδρονομεῖς και ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὀχληρὰ ὄντα, ἅτινα ἀναφύονται τὴν α' ἡμέραν ἐκάστου νέου ἔτους. Σημειώσατε πρὸς τούτοις, ὅτι οὔτε ἔδωκα, οὔτε ἐδέχθην δῶρον πρωτοχρονιάτικον, εἶμαι ὁμῶς τώρα πρόθυμος νὰ δεχθῶ τὸ ἰδικόν σας.

Ἐρρωσθε

Ὁ φίλος σας
Θνούφριος Ἀνάποδος.

Τσοπαναῖος

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

(Ὡς εἶδος .. διάλογος)

— Ὁ κυριεύων πλανήτης εἶνε...

— Ἡ Ἰνφλουέντζα.

— Ὁχι, φίλε μου, εἶνε ἡ Ἑρίς, με ἄλλους λόγους ἡ θεὰ τῆς διχονοίας και τῆς φιλονεικίας. Ἐὰν ἔχης ἀπολυτήριον και τῆς σχολῆς τοῦ κ. Λερίου, θα γνωρίζης βεβαίως, ὅτι αἰτία τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἦτο αὐτὴ ἡ θυγάτηρ τῆς Νυκτός. Ἐπίσης θα γνωρίζης, ὅτι αὐτὴν ἡ ζηλότυπος Ἡρα μετεχειρίσθη ὡς ὄργανον διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Πολύτεχνον και τὴν Ἀηδόνα, αἵτινες ἐφημίζοντο ὡς διάγοντες ζωὴν μᾶλλον εἰρηνικὴν τῆς τοῦ Διὸς και τῆς Ἡρας. Ἐπίσης θα γνωρίζης, ὅτι...

— ... ὅτι δὲν θέλω νὰ μάθω τίποτε ἀπὸ αὐτά, ἀλλὰ θέλω νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς εἶνε ἡ Ἑρίς, ὁ κυριεύων πλανήτης.

— Ἀκουσε.

Περιττὸν νὰ σοῦ εἰπω, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν κυριαρχεῖ. Καὶ ἐὰν δὲν ἐρίζῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως θα ἐρίζῃ ὁ κ. Βαλσαμάκης μετὰ τῆς γραμματικῆς. Ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἱατρ. Ἑταιρίαν. Αἱ φράσεις: εἶσαι

ἀγράμματος και εἶσαι ἀγύρτης δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αἱ ἀβρότεροι ἐξ ἐκείνων, αἵτινες διαμείβονται μεταξὺ τῶν μελῶν. Τώρα και ἡμεῖς ἔχομεν μίαν πρότασιν· ἀντὶ νὰ λέγῃ ὁ κόσμος:

— Εἶσαι ἀνάγωγος,

νὰ λέγῃ:

— Εἶσαι μέλος τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρίας.

Τώρα σπεῦσε νὰ ἴδωμεν τί συμβαίνει εἰς τὴν Σύγκλητον. Καὶ ἐκεῖ διαφωνία και ἐκεῖ καυγάδες διὰ τὸ ἐπεισόδιον μεταξὺ Καραμήτσα και Λάμπρου. Ἄλλοι προτείνουν ν' ἀποδοκιμασθῇ ὁ κ. Καραμήτσας, διότι διέκοψε τὰς παραδόσεις του, ἄλλοι ὁμῶς προτείνουν ν' ἀποδοκιμασθῇ ὁ κ. Λάμπρος, διότι προσηνέχθη εἰς ἐπιστημονικὴν συζήτησιν ἡκιστα εὐπρεπῶς πρὸς τὸν κ. Καραμήτσαν. Λοιπὸν και ἐδῶ καυγᾶς.

Λάβε τὸν κόπον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Μὴ δισταῖς· αἱ φωναὶ δὲν ἔχουσιν ἐπικίνδυνον χαρακτήρα. Θὰ μ' ἐρωτήσης τί συμβαίνει; Τρεῖς Δημ. Σύμβουλοι ἀποδίδουν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον τριάκοντα—τὸ ὀλιγώτερον—ἀξιοποίνους πράξεις. Φράξε τοὺς ρώθωνάς σου—ἐὰν τὸ συνάχι δὲν σοῦ ἔκαμε αὐτὴν τὴν καλωσύνην—και ἀκολουθεῖ με.

Εἴμεθα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τμηματάρχης θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ ὁ κ. Καζάζης ἀδρῶς τὸν οἶκον του ἐπὶ τρία ἔτη διὰ τηγεγραφεῖον και νὰ λάβῃ τὸ ἐνοίκιον τῆς τριετίας ἀπὸ σήμερον. Ὁ κ. Καζάζης ἀνθίσταται, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ σπεύσῃ εἰς συνάντησιν τοῦ Μανσόλα, καυγᾶς φοβερός και τέλος παραίτησις τοῦ κ. Καζάζη.

Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἄς περιέλθωμεν τὰ καφενεῖα.

Καυγάδες φοβεροὶ μετ' ἀποτελεσμάτων φονικῶν. Παντοῦ χαρτοπαίζουν και ἐπομένως παντοῦ... ὕβρεις, ἐριδες, ξυλοκοπήματα. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν και εἰς τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ πράγματα ἔχουσιν ἡπιώτερον χαρακτήρα.

Μετὰ τὰ καφενεῖα ἄς ἴδωμεν και τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Μᾶς εἶπον, ὅτι ὁ κ. Βουλπιώτης δὲν εὐρίσκεται εἰς σχέσεις ὁμαλὰς μετὰ τῶν συναδέλφων του. Λοιπὸν και ἐδῶ τὸ φάσμα τῆς Ἑριδος!

— Φίλε μου, με ἔπεισες! Ἐν γένει τὸ σύστημά μας ἐρριδεται ἐπὶ σαθρῶν βάσεων.

— Εἶσαι ἀνόητος, ἀφοῦ κάμνεις τοιαῦτα λογοπαίγνια και νὰ με συγχωρῇς.

— Σὲ συγχωρῶ διὰ νὰ μὴ μαλώσουμε και ἡμεῖς.

Κακίς